

nantsloven; men her vil Ingen have mindste Betænkelse, thi Reglen skal jo være, at de Productioner, der fremkomme fra Stamslutteriet, forsaavidt de ikke behøves til at opretholde samme, skulle sælges ved Auction, og hvis man holder nogle af de bedste tilbage til Udstationering, vilde det ikke sætte Administrationen i mindste Forlegenhed, om ogsaa senere Summen blev nægtet paa Finantsloven, thi i saa Tilfælde vilde den Afhændelse først indtræde senere, som i andre Tilfælde vilde være indtraadt strax. Det Andet var, at jeg søgte at adskille de mindre Præmier, de 7,600 Rbd., fra de større, de 10,000 Rbd., som sidst vare vedtagne med Hensyn til Hingste, idet jeg mener, at det paa den ene Side er meget ønskeligt og naturligt, at alle de smaa Præmier, efter de forskjellige Egnes Behov og de der fremherskende Anstuelser, forskjellige Diemeds Tilfredsstillelse med Hensyn til de øvrige Huusdyr, kunde overlades til de landoekonomiske Foreninger, medens paa den anden Side Hingsteholdet, Hesteavlens, til hvis Fremme Staten hyder et saa betydeligt Tilskud, skulde være samlet i større Kredse, hvor der kunde ventes at være tilstede baade en saadan større Interesse for Tingene og saadanne større Summer, at der virkelig kunde udrettes Noget. Jeg kan ganske henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har anført om den Stemme, Regjeringen har forbeholdt sig med Hensyn til disse Summers Anvendelse. Jeg har al mulig Agtelse for Landbosforeningerne, men jeg driver aldeles intet Afguderer med det blotte Navn „Landbosforening“, og hvilkensomhelst Samling af hvilkensomhelst Personer har jo Lov til at kalde sig Landbosforening. Den eneste Maade, hvorpaa Staten derfor kan forsvare at overdrage Landbosforeningerne større eller mindre Summer til egen Maadighed, er, naar det skeer paa den Betingelse, at de selv bidrage ligesaa Meget; det er, om jeg saa tør sige, en Examen, om ikke for Dygtighed, saa ialtsald for Interesse, og enhver Forening, der præsterer den, har, troer jeg, i denne særlige Retning saa meget Krav paa Statens Agtelse, at man kan betroe en saadan Sum til den, men at lade en Samling Mænd raade for de større Summer, der skulle gives til Hingsteholdet, uden at det

var knyttet til andre Betingelser, end at en saadan Samling kaldte sig en „Landbosforening“, forekommer mig at være Noget, der umuligt kan opretholdes. Desuden vides det jo, at endog vore bedste Landbosforeningers Virksomhed, selv med den allervervilligste Opfattelse, paa ingen Maade er af den Bestaandighed, at den egentlig skulde kunne udøve noget imponerende Indtryk, og det er ogsaa ganske vist, at der ved Siden af Landbosforeningerne, som fortjene al Agtelse, gives mange smaa Foreninger, som Ingen kan laste, men som ikke have det mindste Krav paa at kunne tillægges nogen Autoritet. Det er derfor jeg har meent, at det bør være en af Regjeringen valgt Mand og 1 Istedetfor 2, som jeg oprindeligt meente, af Amtsraadet dertil Tilforordnet, som skulde udgjøre den faste Stamme af Commissionen. Man har sagt, at Amtsraadene ikke valgtes med særligt Hensyn til deres Kjendskab til Heste, og det er ganske rigtigt; det er en Egenkab, de f. Ex. dele med Rigsdagen, men det er ganske vist, at Amtsraadene ere valgte blandt de meest ansete Mænd i Egnen, og hvad der her fordrer af dem er ikke Andet, end at de skulle have en tilstrækkelig Personalkundskab for i eller udenfor deres egen Midte at udpege de Mænd, der paa Egnen, som ansees for de meest Sagkyndige, og som altsaa ere bedst fiklede til at varetage dette offentlige Hverv. At Landbosforeningerne ogsaa der kunne medvirke, er en Selvfølge, men paa den sædvanlige Betingelse, at de gjøre et Tilskud. Naar Summen til de i § 1 nævnte Diemed er nedsat fra 7,600 Rbd. til 6,600 Rbd., saa vil det sees, at det er saa langt fra, at der derved er tilflydt Hingstene Noget, at der tværtimod er afgivet ikke Lidet til Køer, Faar og Sviin; thi af den Sum 7,600 Rbd., som tidligere tilflydes af Landbosforeningen til de eneste Dyrskuer, der dengang bestod, var en langt større Sum end det ene Tusind, der nu fragaer, netop bestemt for Hingste, og det er altsaa en Udvidelse af hvad der tilflyder de andre Dyrerarter, som her foreslaaes, naaget Summen synes at være nedsat, idet jeg naturligvis har forudsat og fremdeles forudsætter, at ikke blot det Tusind Daler, men ikke Lidet til, vil tilflyde de store, almindelige Hingsteskuer, som holdes amtsviis, og hvorom jeg haaber at